

Valget foretoges uden Afstemning.

Valgte bleve paa Formandens Forslag: Berg, E. Sørensen, M. Peder- sen, Bønsløkke, S. P. Christensen, Christoffersen, Tang, Vestergaard, Holstein-Holsteinborg, N. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds) og Scheel.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Hjælp af det Offentlige udenfor det almindelige Fattigvæ- sen og om Regler for Eftergivelse af Fattigunderstøttelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2219).

Lovforslagets fattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (P. Holm): At Fattigdom er vor Samfunds væsent- ligste og mest betydningsfulde Onde, det, som fører de største Ulykker, de største Uretfærdigheder med sig og avler mest Misundelse, tror jeg ikke, at det er vanske- ligt for os i denne Sal fra alle Sider at blive enige om. Naar man kan blive enig om, hvad jeg, som sagt, ikke tror er vanske- ligt, at Ondet har en saa stor Betydning og er saa omfattende, skulde man ogsaa sy- nes, at der hos Alle maatte være en ihær- dig Bestræbelse for at komme dette Onde til Livs i saa stor Udstrækning, som paa nogen Maade muligt og søge paa alle Maader at faae det fjernet saa hurtigt, som det paa no- gen Maade lader sig gjøre. Det Naturligste vilde derfor være, at man søgte efter Års- sagerne til dette Onde og søgte efter at komme til Erkendelse af, hvort disse Års- sager bestaar, og derefter stræbte efter at fjerne disse Årsager. Jeg tror imidlertid ikke, at det for Tiden vil være saa let at komme til Enighed om Årsagerne til Fattigdom i det Hele taget, som det er at komme til Enighed om, at Fattigdommen er et Onde, en Ulykke for vort Samfund. Årsagen til Fattigdom ser jeg for mit Bedkommende i det nuværende Produktionsystem, i den nuværende Sam- fundsbbygningens økonomiske Ordning. Efter min Mening fjerne vi ikke Fattigdommen fra vort Samfund, før vi blive enige om at ar- bejde paa, at Lovgivningen paa en ganske anden Maade griber ind i de sociale og

økonomiske Forhold, end Tilfældet er nu, griber ind for at søge at regulere Arbeids- forholdene og Udbytningen af Arbejdet paa en ganske anden Maade, end Tilfældet er nu. Den maa i det Hele stræbe efter at ind- føre en større Lighed i Besiddelse af Eie- dom for langt Flere, i langt større Udstræk- ning, end Tilfældet er nu. Jeg tror imid- lertid, som sagt, ikke paa, at det i en nær- mere Fremtid vil lykkes at opnaa Enighed om at fjerne, hvad jeg anser for Årsagerne til Fattigdommen, men hvad jeg nærer Haab om, er, at man i det Mindste, naar man ikke kan komme til Enighed derom, vil i en ikke alt- for fjern Fremtid opnaa Enighed om at fjerne de værste Uretfærdigheder, som følge af Fattigdommen, de store Uretfærdig- heder, som de Fattige i en Række af År have lidt under her i Landet, og som ofte have været Gjenstand for Udtalelser i denne Sal, der, saa vidt jeg har forstaaet, fra alle Sider, har været fulde af Sympathi for de Lidende. Men som jeg tillod mig at udtale forleden Dag, da denne Sympathi ogsaa ud- taltes her, Arbejderne, de, der hovedsagelig lide under Fattigdommens Følger og Ulyk- ker, kunne ikke i Længden vedblivende finde sig i at nøjes med Sympathi. Lidelsen bliver ikke mindre derved, Uretten ikke mindre, der indtræder ikke Nogetsomhelst paa Grund af denne Sympathi, som kan lindre deres Ulykke og Nød. Derfor mener jeg, at det er noget Andet end Sympathi, som maa træde til, Noget, der maa have anderledes Virkning til at lindre de Byrder og Ulykker, som under vore Samfundsforhold hvile paa de Fattige, og som de i Virkeligheden ere ustyldige i. Dette er Grunden til, at dette Forslag i sin Tid fremkom fra den daværende Folkethingsmand fra Kristianshavn og mig, og dette er Grunden til, at jeg hvert eneste År forelægger dette Forslag paany her i Thinget. Jeg vil ved at forelægge Forslaget bidrage Mit til, at der kan gives Thinget Leilighed til at afhjælpe nogle af de mest isinesaldende og trykkende Uretfærdigheder, som hvile paa de Fattige paa Grund af den bestaaende Lovgivning og de uretfærdige Samfundsforhold. Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt komme ind paa nogen vidtløftig Forklaring af Lovforslaget. Værede Med- lemmer, i det Mindste et stort Flertal af dem, ville have overværet 1ste Behandling af Forslaget, da det blev indgivet her første Gang i Samlingen 1886—87. Forslaget gaar, som man vil se af dets Paragrafer, ud paa at hjælpe dem, der blive nødte til paa Grund af et eller andet tilstødende Uheld, maaste uden Skyld fra deres Side,